

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3707/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Урош Митровић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за цереброваскуларне болести „Свети Сава“ из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1741/23 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1741/23 од 11.05.2023. године у потврђујућем делу (став први изреке).

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1741/23 од 11.05.2023. године у потврђујућем делу (став први изреке).

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3238/21 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе по поднеску тужила од 29.09.2022. године. Ставовима од другог до деветог изреке, одбијени су тужбени захтеви тужиле АА којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име рада на дан празника који је нерадни дан, на име рада недељом, на име минулог рада, на име стимулације, на име рада ноћу, на име прековременог рада, на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име накнада трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за поједине месеце у периоду од 2018. године до 2021. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од 06-ог наредног месеца за претходни месец, како је све ближе одређено у овим ставовима изреке. Ставовима од десетог до шеснаестог изреке, одбијени су тужбени захтеви тужиле ББ којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име рада на дан празника који је нерадни дан, на име рада недељом, на име минулог рада, на име стимулације, на име прековременог рада, на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и на име накнада трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за поједине месеце у периоду од 2018. године до 2021. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом

почев од 06-ог наредног месеца за претходни месец, како је све ближе наведено и одређено у овим ставовима изреке. Ставом седамнаестим изреке, тужиле су обавезане да туженој солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара. Ставом осамнаестим изреке, тужиле су ослобођене обавезе плаћања трошкова судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1741/23 од 11.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда у ставовима осмом, деветом, петнаестом и шеснаестом изреке (у делу одлуке о накнади трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора). Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у њеном потврђујућем делу из става првог изреке, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се дозволи одлучивање о њиховој ревизији по члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана за одлучивање о посебној ревизији тужила јер у конкретном случају, узимајући у обзир врсту и природу спора, садржину тражене судске заштите и начин пресуђења, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права. Дати разлози одлука нижестепених судова о одбијању тужбених захтева тужила за накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у складу су са закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2022. године и постојећом судском праксом раније Врховног касационог суда и сада Врховног суда у тумачењу и примени релевантног материјалног права, а код утврђења да је тужилама које су запослене у јавној установи исплаћивана плата у чијем коефицијенту је садржана накнада трошкова за исхрану у току рада (топли оброк) и регреса за коришћење годишњег одмора у смислу члана 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/2001...123/21), како су то правилно закључили и нижестепени судови. Тужиле се у ревизији нису позвале ни на једну одлуку овог суда која би указивала на постојање различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају.

Из наведених разлога нису испуњени услови да се у овој правној ствари дозволи одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћених трошкова за топли оброк и регрес поднета је 05.05.2021. године. Вредност предмета спора за тужиљу АА износи 225.316,02 динара, а за тужиљу ББ 222.252,22 динара, који износи очигледно не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиља недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић